

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

BŘEZEN 2022 *** ROČNÍK XXIII. *** ČÍSLO 3

Cítát inspirující:

Ke psaní musí být tři věci: pero, inkoust a rozum.

Bengálské přísloví

Václav Teslík

Už přežráno jest covidu

tedy zpráv v hloupé televizi
at' všichni mudrcové zmizí
vždyť já do hoven taky jdu
pánové jdeme do hoven
říkával kdysi v jedné krčmě
hostinský jménem Šimurda
když vyháněl nás mladé učně
ba měli jsme už přebráno
Šimurda myslel na ráno
a vysvětlil vše krátce stručně
prostě že všechno má svůj čas
vůně i smrádek a v něm ras

OHLÍŽENÍ

Nevím, jestli to je tou mou podzimní šedesátkou (nebo už stáším), nějak mám potřebu se ohlížet se.

Listoval jsem Kobrou a ČAJem. Starými číslы od počátků. A divil jsem se, co se všechno podařilo, i když jsme někdy byli nespravedliví, protože jsme chtěli pořád víc. Ale to je asi normální.

ČAJ letos oslaví 20 let, v příštím roce chystám 200.číslo. Když jsem si četl různé příspěvky, říkal jsem si, jak to rychle uteklo, že jsme vlastně netušili, že prožíváme ta nejlepší léta literárního a spolkového života. A neuměli jsme si vážit toho, co jsme právě měli.

Už moc filosofuji, to je taky znak stáří. Rozdávat rozumy. Možná je to dnešní dobou plnou zákazů a příkazů. Vlastně dva roky žiji v bublině, možnost setkávání je pro mě neočkovaného minimální. Nechci nyní rozebírat problematiku očkovaných a neočkovaných. Myslím si, že by si tuto otázku měl vyřešit každý sám. Rozhodně bych nikoho nenutil. Na druhou stranu si myslím, že řada opatření (např. roušky v hromadné dopravě) má svoje pozitiva.

V době covidové jsem nezaháležel. Víc než kdy dřív jsem psal poezii a podle reakcí na moje nové stádium tvorby, možná mi toto období prospělo.

V osobním životě jsem dokonce zhubl, což mi taky prospělo. Myslím si, že i zdravěji jím, myslím více zeleniny a ovoce. S manželkou se snažíme více hýbat, chodit na procházky.

Naučil jsem se využívat nové technologie. Pořádáme on line schůze třeba ve Středisku východočeských spisovatelů. Účastním se on line besed, nedávno se spisovatelem Vlastimilem Vondruškou. Takže jak říkala moje babička: „Všechno zlý, může bejt k něčemu dobrý!“

Tím nechci obhajovat covid, jen si říkám, že člověk žije jen jednou, právě teď. Kdo ví, jak se budu dívat na léta 2020 až 2022 za deset let?

Václav

VÍTE, ŽE ...

- Povídka Václava France Revizor vyšla v e-sborníku z literární soutěže „O knihovnickou sovu.“ Francův text se dostal mezi vybraných 16 povídek. Sborník můžete stáhnout zde: https://web2.mlp.cz/koweb/00/04/63/21/55/o_knihovnickou_sovu_2_021.pdf

- V „Literárním fóru“ č. II/2021 (vyšlo listopad 2021) najdete informaci z mělnické literární soutěže Mělnický Pegas (říjen 2021), kde jednu z cen získal i Václav Franc. Dále zde najdete informaci o knize „Návraty“ (editor Václav Franc), povídkovém souboru sedmnácti autorek a autorů s podtitulem „česká povídka 2022.“ Celé číslo můžete stáhnout na stránce: https://obec-spisovatelu-cr.webnode.cz/_files/200000457-4508b4508d/FII_2021_web.pdf.

- Václav Franc získal čestné uznání v Literární soutěži Alše Balcárka 2020–2022 (téma Básník a jeho vlast) za básně „Cestou z Kerska“ a „O básnících /O básnířkách to platí taky/“.

Václav

Celostátní literární soutěž Mělnický Pegas

Soutěž vyhlašuje Literární klub Pegas Mělník jako soutěž celostátní.

Podporuje a oceňuje tvorbu autorů všech kategorií: A – kategorie autorů do 15 let, B – autoři do 30 let, C – nad 30 let a kategorie D je určena pro ty, kteří již vydali veřejně svou básnickou sbírku.

Soutěžní příspěvky (tři až pět básní) se přijímají od 1. ledna do 31. května 2022, slavnostní vyhlášení výsledků se koná na literárně hudebním matiné v Masarykově kulturním domě v Mělníku v říjnu vždy téhož roku, pro který byla soutěž vyhlášena.

Podrobnější informace k aktuálnímu ročníku i z historie soutěže najdete <https://pegasmelnik.wbs.cz/Literarni-soutez-----Melnicky-Pegas.html>

ČAJ č. 186 – Karel POLÁČEK a Eva FRANTINOVÁ

V březnovém ČAJi si připomínáme Karla Poláčka a jeho 130.výročí narození. Do Rychnova nad Kněžnou, jeho rodného města, jsem se vypravil na „Literární výlet.“ Připomínám jej i prostřednictvím životopisného románu Martina Daneše „Rozsypaná slova.“

„Básník si hraje po svém, kdy chce, jak chce, je to nejsvobodnější umění,“ řekla v rozhovoru básnířka Eva Frantinová. Rozmlouvali jsme nad nedávno vydanou knihou „Dámská jízda,“ skupinový portrét jedné generace-negenerace českých básníků. Antologii českých básnířek, které vstupovaly do literatury na konci 60. let 20. století a především v 70. letech 20. století, iniciovala právě Eva Frantinová.

Regionální autory zastupuji úryvkem ze své knihy „František“ a povídkou „Poznámka“ ze souboru „Bystrice.“ Václav

Před dvaceti lety vyšla výzva k rubrice ŘEKNI MI, CO ČTEŠ ...

Mám takový návrh: Co kdybychom v Kobře zavedli nepravidelnou rubriku pod názvem Řekni mi, co čteš ... Kdokoliv z nás by mohl těm ostatním představit knížku, která jej zaujala, stála za přečtení a mohla by oslovit i ty ostatní. Zároveň by se mohlo jednat o jakousi formu recenze, diskuse nad knížkou, třeba jednoho by knížka oslovila, druhý by v ní viděl naopak pokleslou nebo nic neříkající ztrátu času. Co vy na to?

Tato slova vyšla v Kobře číslo 3/2002, přesně před dvaceti lety. Přiznám se, že do rubriky přispívám spíše já sám, ale stala se součástí Kobry. Nemám to přesně spočítané, ale když v každém čísle vyjde povídání o jedné knížce, tak to máme za dvacet let celkem 240 knížek (a občas se vejdu i dvě do jednoho čísla). Suma sumárum byla by z toho již docela pěkná knihovnička. Pokud máte svoji oblíbenou, klidně napište, rád uveřejním! Václav

**Petra Dvořáková - Dědina
Host, 2018**

Knihu Petry Dvořákové „Dědina“ jsem si přečetl se zájmem hlavně proto, že jsem napsal také knihu „Vesnička.“ Musím říct, že mě autorka mile překvapila. Čtyři příběhy ze současné moravské vesnice místním dialektem (i se slovníčkem, aby rozuměli všichni) jsou autentické, dokonale vystihují postavy na vesnici. A jak už to v životě bývá, příběhům nechybí tragikomičnost, což hodnotím vůbec nejvíc z celé knihy.

Celá kniha je zajímavá. Mně osobně se líbily především druhý a čtvrtý příběh. Druhý příběh ze zabijaček a o nevěře se mi líbil. Evokoval moje vzpomínky na naše zabijačky s podobnými pocity jako popisuje autorka. Řezník Láďa se stará o rodinu, jeho žena čeká další dítě, ale alkohol mu zatemní mozek.

A nejlepší je potom závěrečné líčení, kdy děda spadne, když jde hledat kočky na půdu, zlomí si nohu v krčku a rodina řeší, kdo se o nemohoucího dědu postará. Do děje vstupují pochopitelně peníze a všechny negativní lidské vlastnosti. Právě v pasáži, kdy děda zemře, si babička posteskuje, že život s ním nebyl lehký, ale život bez něj je ještě horší.

I na počátku 21.století na vesnici panují rozpory ohledně hospodaření, závisti a nepřejčnosti. Lidé z masa a kostí. Jak je můžete potkat v každé současné vesnici.

Kniha věrohodně zachycuje i další postavy jako například prodavačku Marunu, sedláka Josefa a jeho syna Zbyňu či malou Petrunu, hrdinku prvního příběhu o rozšlápnutém kuřeti.

Kniha se mi líbila. Autorka hlavní protagonisty nehodnotí, jen se dokáže dokonale dívat a vystihnout důležité momenty zdánlivě banálních životů, každodenních starostí. Václav

P.S. Hledal jsem informace, zda autorka pochází z nějaké vesnice, ale v databázi knih nenašel. Původní profesí zdravotní sestra ale musela někde na vesnici žít nebo tam jezdit aspoň k prarodičům, protože podle mého názoru taková kniha se nedá jen vysedět u počítače.

**Propozice „Beskydské lavečky 2022“ – XI. ročník
mezinárodního setkání literátů – „Psaní nás spojuje“.**

Pátek 20. května: očekávaný příjezd literátů ze Slovenska a různých míst Česka mezi 15. a 16. hodinou do Radegastova šenku v Nošovicích, ubytování – poplatek účastníků BL 600,- Kč/os/noc). Kdo se přihlásí, musí přijet nebo za sebe poslat náhradu – ubytování musí LKPB zaplatit předem, proto by museli tento poplatek zaplatit Vaši kolegové z klubu! Prosim, vezměte tuto informaci zcela vážně!

- přivítání účastníků, prohlídka pivovaru. Večere v Radegastově šenku BV (hradí LKPB, nápoje každý sám), posezení u vínka či piva nezávazné hovory, zpívání – možná i tanečky??

Sobota 21. května: Snídaně pro ubytované hosty v ceně ubytování, prezentace všech přítomných na Beskydskou lavečku od 8,45 hodin, proběhne placení všech poplatků.

Platba literáti (všichni přítomni): 250,- Kč/os, rodinní příslušníci (jen pokud bude místo!): 250,- Kč/os

Literární klub Petra Bezruče Frýdek-Místek srdečně zve na
Sobota 21. května 2022, Nošovice, Radegastův Šenk

Program: 9:00 Prezentace

9:30 Zahájení Dajana Zápalková

Přednášky 9:45 Mgr. Bronislava Dudová - Znamá, neznámá ...

10:30 PhDr. Arnošt Vašíček, spisovatel, záhadolog, - Záhady na dosah ruky

Pozdravy hostů

12:30 Oběd

14:00 Představení přítomných literátů ve své tvorbě

15:00 Veršování členů Literárního klubu Petra Bezruče

15:45 Hudba a zpěv k nám patří

Volná zábava

Výbor Literárního klubu Petra Bezruče F-M

Předsedkyně: Dajana Zápalková

Radovan Lovčí
Tuto se může stát jenom v Plzni, anebo v New Yorku

2020, Powerprint. Ilustrace/foto: Matyáš Souček

Autoři obálky: Matyáš Souček, Jan Souček

Satirická novela s kriminální zápletkou, tak se dá charakterizovat útlá knížka západočeského autora Radovana Lovčího. Musím napsat, že mě autor opět pobavil řadou vtipných momentů. Glosuje aktuální události přímo z Plzně (zlacené kašny na plzeňském centrálním náměstí), ale vrací se do historie, zavede nás až do New Yorku, i když prostřednictvím tripu hlavního protagonisty Petra. „Matroš“ mu dodává student medicíny Martin a má opravdu „zvláštní a kvalitní“ materiál. Přímá řeč je vedena v plzenštině, což je místní mluva. Dodává dílu autentičnosti a snad i humoru (vždy si vzpomenu na Zdeňka Izra a jeho výstupy v plzeňském nářečí).

Lovčí glosuje i současnou situaci, viz str. 14 až 15, citují: „A lidi držej hubu, nebo nadávaj jen po hospodách, jako za bolševika. Zvolí si tám svýho papaláše, a ten pak stejně čtyry roky dělá, co si sám umane. A vobčane, ty zavři zobák a nezvaň nám do toho! Stejný jak za totáče! ... No koho má čovek neska volit?“

A co další ukázka, kdy se autor zamýšlí nad současnou architekturou města? Viz str. 14, citují: „Mrkni se na ty krásný tvary, chlapče. Na ty úžasný domy, co tám vystavěli naši předkové... Na to můžeš koukat hodiny a pořád tám nacházíš něco novýho, a neunaví tě to. Ale pod'vej se na ty příšernosti, co tám teď vyrostly!“

Díky poručíku Olínu Citrónovi a patologu Bradáči nepřeroste nález mrtvého mladíka v bytě sraženého automobilem v New Yorku v mezinárodní skandál, neboť do nevyjasněného úmrtí by mohl zasáhnout i slovenský prezident. Nakonec v Plzni (a New Yorku) je možné všechno. Viz str. 91: „A japa dlouho ti trvalo dálkový studium?“ V knize nechybí ani Radovan Hrnčíř, toho času v JAR, či Jiří Pájínek, známý to kriminálník, momentálně na svobodě.

Knihá má spád a o překvapivé dějové zvraty není nouze. Satirická novela je plná absurdních momentů. Vřele doporučuji pro pobavení a zamýšlení.

Václav

Vzpomínkové foto
z 2.Jičínského poetického jara v roce 2007 (před patnácti lety).
Recituje Václav Teslík v Lodžii.
Foto M. Žantovský

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů
Interní tiskovinu regionálních autorů Jičínska
Připravil : Václav Franc, K Hájků 1724, 509 01 Nová Paka

Franczub@seznam.cz

Ročník 23. Číslo 3. Březen 2022.

(5.března 2022)

ikobra.rehec.cz